14/03/2020

Μνημόσυνο για τα θύματα του Ολοκαυτώματος του Νησίου Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 14 Μαρτίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Νησίου. Στο τέλος τελέστηκε Μνημόσυνο για τα θύματα του Ολοκαυτώματος του χωριού.

“Πρέπει ωστόσο να μην δειλιάζουμε, αλλά να προσευ-χόμεθα με πίστη και θέρμη στον Χριστό και να τον παρακαλούμε να μας λυτρώσει από αυτή τη δυ-σκολη κατάσταση που αντιμετω-πι-ζουμε. Συγχρόνως όμως θα πρέπει οπωσ-δήποτε να τηρούμε με αυ-στη-ρότητα όλες τις οδηγίες της πολιτείας και των ειδι-κων επιστη-μο-νων, όπως συ-στη-νει και η Εγκύ-κλιος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελ-λα-δος, για την ατομική καθαριό-τη-τα και υγιεινή, ώστε να μην εκθέ-τουμε σε κίνδυ-νο ούτε τον εαυτό μας ούτε τους αδελφούς μας. Είναι ευθύνη μας να υπακού-ου-με στις αρχές για να προστατεύ-σου-με την υγεία μας και τη δημό-σια υγεία, εφαρμόζοντας τα απα-ραί-τητα μέτρα προφυλάξεως, πα-ραλ-ληλα με την

προσευχή μας προς τον Θεό που θα πρέπει να είναι εντονότερη αυτή την περίο-δο”, τόνισε στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Ἔρχεται πρός αὐτόν λεπρός, πα-ρακαλῶν αὐτόν καί λέγων ὅτι ἐάν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι».

Στήν ἀρχή τῆς δημόσιας ζωῆς τοῦ Χριστοῦ μᾶς μετέφερε τό ση-με-ρινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα πε-ρι-γράφοντάς μας ἕνα ἀπό τά θαύ-ματα τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Χριστός κή-ρυτ-τε στίς Συνα-γω-γές τῆς Γαλι-λαί-ας καί πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τόν πλησίαζαν καί τόν πα-ρακαλοῦσαν νά θερα-πεύ-σει εἴτε τούς ἴδιους εἴτε τούς οἰκείους τους ἀπό διάφορες ἀσθέ-νειες.

Ὁ σημερινός ὅμως ἀσθενής εἶχε μία φοβερή ἀσθένεια πού ἐξαιτίας τῆς μεταδοτικότητός της κρατοῦ-σε ὅσους ἔπασχαν ἀπό αὐτήν μα-κριά ἀπό τίς κατοικημένες περιο-χές καί τούς συνανθρώπους τους. Ἦταν λεπρός καί γι᾽ αὐτό πλησία-σε τόν Χριστό μέ συστολή καί τόν παρακάλεσε λέγοντάς του: «ἐάν θέ--λεις μπορεῖς νά μέ καθαρίσεις» ἀπό αὐτή τή μολυσματική ἀσθέ-νεια πού μέ ταλαιπωρεῖ καί μέ κά-νει νά ὑποφέρω.

Ἡ συστολή τοῦ λεπροῦ καί ἡ δια-κριτική παράκληση πού ἀπευθύνει πρός τόν

Χριστό δέν ὀφείλονται στό γεγονός ὅτι ἀμφιβάλλει γιά τή δυνατότητα τοῦ Χριστοῦ νά τόν θε--ραπεύσει. Τό «ἐάν θέλεις μπο-ρεῖς» δέν σημαίνει ὅτι δέν πι-στεύει στή δύναμη τοῦ Ἰησοῦ. Γι᾽ αὐ-τό καί ὁ Χριστός, πού ὡς καρ-δι-ο-γνώστης γνωρίζει τά μύχια τοῦ κάθε ἀνθρώπου, δέν τόν ρωτᾶ ἄν πιστεύει οὔτε τοῦ λέγει, ὅπως ἔκα-νε σέ ἄλλες περιπτώσεις, «κατά τήν πίστη σου γενηθήτω σοι», ἄς γίνει, δηλαδή, ἀνάλογα μέ τήν πί-στη του, ἀλλά τόν πιάνει ἀπό τό χέ-ρι καί τοῦ λέει: «ναί, θέλω νά καθαρισθεῖς». Καί ὁ λεπρός καθα-ρί-ζεται ἀμέσως καί θεραπεύεται τελείως ἀπό τήν ἀσθένειά του.

Τό θαῦμα αὐτό τῆς θεραπείας τοῦ λεπροῦ τῆς σημερινῆς εὐαγγε-λι-κῆς περικοπῆς μᾶς ὑπενθυμίζει τρεῖς μεγάλες ἀλήθειες.

Ἡ πρώτη εἶναι ὅτι ὁ Χριστός δέν θέλει νά ταλαιπωροῦνται οἱ ἄν-θρω-ποι ἀπό τίς ἀσθένειες, οἱ ὁποῖ-ες εἰσῆλθαν στή ζωή μας ὡς συ-νέπεια τῆς πτώ-σεως τῶν πρωτο-πλά-στων, καί ἔχει τή θέληση καί τή δύναμη νά θερα-πεύσει ἀπό αὐ-τές ὅσους τοῦ ζη-τοῦν μέ πίστη καί μέ ταπείνωση τήν ἴαση.

Ἡ δεύτερη ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ Χριστός περιβάλλει τόν ἄνθρωπο μέ ἀπέ-ρα--ντη ἀγάπη καί συμπόνια καί μᾶς τό ἀποδεικνύει τό γεγονός ὅτι δέν θεραπεύει τόν λεπρό ἁπλῶς μέ τήν ἐντολή του, ἀλλά τόν πιάνει ἀπό τό χέρι, ἄν καί ἦταν ἀπαγο-ρευ-μένο στούς Ἑβραίους νά ἀγγί-ζουν τούς λεπρούς γιά νά μήν μο-λυν-θοῦν.

Καί ἡ τρίτη ἀλήθεια εἶναι ὅτι γιά νά γίνουμε ἀποδέκτες τῆς θερα-πεί--ας καί τῆς ἰάσεως πού προσφέ-ρει ὁ Χριστός πρέπει νά τοῦ τό ζη-τοῦμε καί νά πιστεύουμε ὅτι

μπο-ρεῖ νά μᾶς θεραπεύσει.

Αὐτές τίς τρεῖς ἀλήθειες πού μᾶς διδάσκει τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα εἶναι ἀπαραίτητο νά τίς ἔχουμε πάντοτε ὑπόψη μας, ἰδιαιτέρως ὅμως αὐτές τίς ἡμέρες πού ἡ ἐπιδημία ἡ ὁποία ἔχει ἐν-σκή-ψει καί στήν πατρίδα μας καί σέ ὅλο τόν κόσμο καί ἔχει ἀπο-κλεί-σει τούς ἀνθρώπους τόν ἕναν ἀπό τόν ἄλλον ἐξαιτίας τοῦ κινδύ-νου τῆς διασπορᾶς τοῦ ἰοῦ καί τῶν συνεπειῶν του, κυρίως ὅμως τούς ἀδελ-φούς μας μεγαλύτερης ἡλι-κίας καί ὅσους ἀνήκουν σέ εὐ-πα-θεῖς ὁμά-δες καί πρέπει νά προσέ-χουν ἰδιαίτερα. Πρέπει ὡστόσο νά μήν δειλιάζουμε, ἀλλά νά προσευ-χόμεθα μέ πίστη καί θέρμη στόν Χριστό καί νά τόν παρακαλοῦμε νά μᾶς λυτρώσει ἀπό αὐτή τή δύ-σκολη κατάσταση πού ἀντιμετω-πί-ζουμε.

Συγχρόνως ὅμως θά πρέπει ὁπωσ-δήποτε νά τηροῦμε μέ αὐ-στη-ρότητα ὅλες τίς ὁδηγίες τῆς πολιτείας καί τῶν εἰδι-κῶν ἐπιστη-μό-νων, ὅπως συ-στή-νει καί ἡ Ἐγκύ-κλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλ-λά-δος, γιά τήν ἀτομική καθαριό-τη-τα καί ὑγιεινή, ὥστε νά μήν ἐκθέ-τουμε σέ κίνδυ-νο οὔτε τόν ἑαυτό μας οὔτε τούς ἀδελφούς μας.

Εἶναι εὐθύνη μας νά ὑπακού-ου-με στίς ἀρχές γιά νά προστατεύ-σου-με τήν ὑγεία μας καί τή δημό-σια ὑγεία, ἐφαρμόζοντας τά ἀπα-ραί-τητα μέτρα προφυλάξεως, πα-ράλ-ληλα μέ τήν προσευχή μας πρός τόν Θεό πού θά πρέπει νά εἶναι ἐντονότερη αὐτή τήν περίο-δο.

Ἡ σημερινή ὅμως θεία Λειτουρ-γία εἶναι ἀφιερωμένη στούς πατέ-ρες μας, στούς ἡρωικούς προγό-νους μας, πού ἔδωσαν τή ζωή τους γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς Μακε-δονίας καί πλήρωσαν βαρύ τίμημα μέ τό ὁλοκαύτωμα τοῦ χωριοῦ μας, σάν σήμερα, στίς 14 Μαρτίου τοῦ 1906, τό ὁποῖο προκάλεσαν οἱ Βούλγαροι πού ἤθελαν ἡ Μα-κε-δο-νία μας νά εἶναι βουλγαρική καί ὄχι ἑλληνική.

Τιμοῦμε τή μνήμη τους καί τή θυ-σία τους καί παρακα-λοῦμε τόν Θεό νά ἀναπαύσει τίς ψυχές τους ἐν χώρᾳ ζώντων καί νά προστα-τεύει πάντοτε τήν πα-τρίδα μας ἀπό κάθε ἐχθρό καί ἀπό κάθε δύ-σκολη περίσταση, καί νά μᾶς ἐνι-σχύει γιά νά κάνουμε καί ἐμεῖς πά-ντοτε τό χρέος μας ἀπέναντι στήν πατρίδα μας, ὅπως καί οἱ πατέρες μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK